

Předložená diplomová práce pojednává o pojmu „dobré mravy“ v českém právním řádu. Práce se však nesnaží dobré mravy definovat. Cílem této práce není poskytnout čtenáři ucelený obraz o dobrých mravech v současné české společnosti, nýbrž tento pojem čtenáři osvětlit a vysvětlit jeho funkci. Práce je rozčleněna do pěti kapitol.

První kapitola seznamuje čtenáře s historií pojmu dobré mravy, s pojmy morálka, veřejná morálka a veřejný pořádek, dále s právní úpravou dobrých mravů a samotným pojmem dobré mravy. První kapitola ještě obsahuje dobré mravy jako interpretační a aplikační pravidlo a zásadu poctivého obchodního styku.

Druhá kapitola se věnuje jednotlivých vybraným otázkám. Těmi otázkami jsou následující otázky – vyživovací povinnost k rozvedenému manželovi, úroky z prodlení, lichva, laesio enormis, dále námitka promlčení, restituce, smluvní pokuta a reklama a dobré mravy soutěže.

Ve třetí kapitole jsem se zaměřila na judikaturu Nejvyššího soudu České republiky a Ústavního soudu ČR. Kromě judikatury se tato kapitola zabývá také významem dobrých mravů a právní jistotou.

Čtvrtá kapitola se zabývá dobrými mravy v civilním procesu. Nejprve se věnuje vlivu pravdivých, ale nepoctivých argumentů. Dále se věnuje dobrým mravům jakožto nástrojem v rukou soudců.

Závěrečná kapitola předkládá srovnání současných právních úprav institutu dobrých mravů a judikatury týkající se dobrých mravů na území České republiky a Slovenské republiky. Dále se zabývá z. č. 89/2012 Sb., novým občanským zákoníkem, a to v oblasti dobrých mravů.

V závěru mé diplomové práce jsem se snažila zamyslet nad smyslem a významem dobrých mravů v dnešní moderní společnosti. Dle mého názoru dobré mravy měly velký význam v minulosti a mají tento vliv i dnes. Dobré mravy se dynamicky vyvíjejí společně s lidskou společností, jsou tedy pružné a tím aplikovatelné v jakékoliv době (ovšem s jiným významem dnes, s jiným zítra).